

Cutumă încălcată

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mă zbat în pat, caniculă nebună,
Cearșafu-i ud și perna un burete,
Cu tine-n brațe-n calc câte-o cutumă,
Tapetul cade spart de pe perete.

Sandalele or fi cumva de vină?
Au tocul lung, subțire și-ntr-o doară
Când te ating cu limba pe tulpină,
Străpung tapetul alb ca pe o coală.

Te-aș descălța, dar mă incit orbește
Când mă înțepi cu tocul fin pe șale,
Simt în plămâni o mare ce vuieste
Și-adorm răpus cu fruntea-ntre petale.

- Atingerile mele-aliniază
Pe trupul tău planetele, iar mâna
Trece versanți sub care delirează
Un puls nebun. Aș vrea să fiu stăpâna

Acestui vis... N-aș pune-n ghilimele
Nimic din ce trăim, fără cenzură
Te-aș încuia-ntre coapse, ale mele
Sunt toate ale tale. Ce armură

Te-ar apăra de lava dulce-amară
Ce-mi curge prin artere-n loc de sânge?
Ai reveni în fiecare seară
Sau m-ai învinui de te-aș constrânge?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

*poezia cu numărul 1200 semnată Liliana Trif & Ioan Grigoraș